

Οι πρόσφυγες της οδού Ιωλκού

Στην προσφυγική απογραφή του 1923 καταγράφονται 27.399 πρόσφυγες στο Νομό Λαρίσης. Η επαρχία Βόλου συγκέντρωνε 15.441 πρόσφυγες, ανάμεσά τους 936 στην Ευξεινούπολη και 205 στη Νέα Αγχίαλο, οικισμοί στους οποίους εγκαταστάθηκαν οι πρόσφυγες από την Ανατολική Ρωμυλία, τη Θράκη και τη Μακεδονία που καταφθάνουν στο Βόλο τα έτη 1906 και 1907.

Ο Δήμος Παγασών είχε 11.229 πρόσφυγες, εκ των οποίων 4.721 άνδρες και 6.508 γυναίκες. Όσοι παρέμειναν στην πόλη, απορροφήθηκαν στην πλειονότητά τους στο συνοικισμό της Νέας Ιωνίας που αριθμούσε 6.186 άτομα το 1928. Οι υπόλοιποι διέμεναν σε παραπήγματα στο Παλιό Λιμεναρχείο, στο μικρότερο οικισμό της οδού Ιωλκού, στην περιοχή του Οξυγόνου και του Αναύρου.

Τα παρακάτω τεκμήρια αφορούν τον προσφυγικό πληθυσμό που εγκαταστάθηκε στο Τέρμα της οδού Ιωλκού και περιελάμβανε πρόσφυγες από τη Μ. Ασία, τον Πόντο, την Κωνσταντινούπολη και τη Θράκη. Το πρώτο άρθρο της εφ. *Σημαίας* (16-09-1925) αναφέρεται στην πυκνοκατοίκηση του συνοικισμού και το δεύτερο αφορά την ίδρυση Σωματείου με τον τίτλο «*Σύνδεσμος αστέγων προσφύγων Τέρματος Ιωλκού*» την 8^η Νοεμβρίου 1934, με βασικό σκοπό, μεταξύ άλλων «την οριστική εγκατάστασιν των μελών εις τον απαλλοτριωθέντα χώρον (Τέρμα Ιωλκού) και (...) την υποστήριξιν των εκ δυσμενείας της τύχης εις πενίαν περιερχομένων μελών διά συστάσεως Ταμείου αλληλοβοηθείας και με ιδιαίτερον οργανισμό (...)». Το σωματείο αυτό συνυπήρχε με την «Προσφυγική Ένωσις Τέρμα Ιωλκού» που ιδρύθηκε με την 1102/27-10-1931.

Πηγή-Βιβλιογραφία

Απογραφή προσφύγων ενεργηθείσα κατ' Απρίλιον 1923 (Αθήνα: 1923), σ. 32.

Εφ, *Σημαία*, 16 Σεπτεμβρίου 1925

Βαγγέλης Νίκου, «Ευρετήριο των αναγνωρισμένων προσφυγικών σωματείων του Πρωτοδικείου Βόλου 1914-1971», *Αρχείο Θεσσαλικών Μελετών*, τ. 10, 1992:295-314

Τεκμήριο 1

«Η αραιώσις των προσφύγων. Εν πράγμα πρέπει να καταλάβουν επί τέλους οι αρμόδιοι. Πρέπει να σπεύσουν να αραιώσουν τον δυστηγή πληθυσμό των προσφύγων, των εγκατεσπαρμένων εντέυθεν και εκείθεν της οδού Ιωλκού. Αι βροχαί του φθινοπώρου πλησιάζουν και ο χειμών με όλα τα διά τους δυστυχείς δεινά του δεν είναι μακρόν. Η ασθένεια και ο θάνατος ανανμένει ασφαλώς τους δυστυχείς αδερφούς μας εάν δεν ληφθή ταχέως πρόνοια. Ελπίζομεν ότι οι σιστάσεις μας αύται θα εισακουσθώσι προθύμως υπό των αρμοδίων».

